

[Ministeren for offentlige arbejder]

Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Olesen):

Jeg kan sige til hr. Ernst Schmidt, at DSB for længe siden har givet meddelelse til en lang række erhvervsvirksomheder om, at sådan vil det komme til at forholde sig mellem jul og nytår.

Som jeg med klare tal kunne påpege, er der altså tale om et så lille forbrug, et så ringe antal kunder, at hvis det skal vurderes ud fra almindelige forretningsmæssige principper, så vil det være en yderst skidt forretning.

Jeg er i øvrigt glad for at høre, at hr. Ernst Schmidt i den grad går i brechen for, at det med underskuddet på DSB ikke er så afgørende i sådanne forbindelser. Jeg skal gerne huske bemærkningen.

Ernst Schmidt (FP):

Jeg er desværre nødt til at rette en misforståelse hos ministeren. Jeg mener – og det tror jeg også nok, at ministeren ved at gennemgå fremskridtspartiets program kan finde ud af – at DSB skal drives på rent forretningsmæssig basis, men det er ikke ensbetydende med, at jeg mener, at vores jernbanevæsen ikke har en fremtid. Jeg tror nemlig, at fremtiden vil vise, at jernbanen er et transportmiddel, som vil vinde mere og mere frem, men det skal muligvis, ja, jeg er helt sikker på det, organiseres på forretningsmæssig måde.

Dohrmann (FP):

Ministeren nævnte i sit svar, at der var tale om meget små mængder fragt. Jeg vil derfor gerne spørge ministeren, om ikke han tror, at DSB ved at indskrænke ligesom får folk til at blive en smule usikre og ikke finder det videre klogt og måske ikke særlig stabilt at benytte DSB, således at det i og for sig kan bevirke, at mange ikke bruger DSB, men foretrækker private vognmænd. Jeg mener, at mange erhvervsvirksomheder, som skal have fragt frem faktisk fra nu af og så helt frem til midten af januar, vil afholde sig fra at benytte DSB på grund af indskrænkningen.

Ministeren for offentlige arbejder (Kjeld Olesen):

Det sidste fra hr. Dohrmann synes jeg er lidt af en undervurdering af erhvervslivets muligheder for at vurdere tingene. Der er blevet givet meget klar besked fra DSB om, hvordan det forholder sig.

Når hr. Dohrmann og i øvrigt også hr. Ernst Schmidt taler så meget om erhvervslivet, så synes jeg, jeg lige vil føje til, at de faktiske forhold inden for erhvervslivet efterhånden er, at flere og flere virksomheder holder lukket mellem jul og nytår. Hvis der er virksomheder, der på trods af meddelelse om, at man ikke har stykgodstransport, alligevel har behov for at få transporteret noget, så er muligheden til stede, som jeg sagde i mit første svar.

Hermed sluttede spørgsmålet.

5) Til *udenrigsministeren* af:

Ebba Strange (SF):

»Agter ministeren at henstille til Dansk Idræts-Forbund, at DIF indstiller det sportslige samkvem med sydafrikanske sportsorganisationer?«

(Spm. nr. 235).

Skriftlig begrundelse.

Der gives i vor tid beklageligvis mange eksempler på racemæssig undertrykkelse. Men kun i Den sydafrikanske Republik er undertrykkelsen metodisk ført igennem i forfatningen og lovgivningen, således at den omfatter alle samfundsfunktioner. Selv idrætslivet er organiseret ud fra apartheid-principper. Sædvanligvis må hvide og sorte ikke udøve idræt sammen. De må ikke være på samme hold, og de må ikke konkurrere med hinanden. Sker det undtagelsesvis, er i alt fald publikum skarpt adskilt efter race.

Det har medført, at Den sydafrikanske Republik i 1970 er blevet udelukket af den olympiske komité, idet racemæssig adskillelse ved idrætsudøvelse er forbudt i henhold til den olympiske komités vedtægters § 1 og § 24.

Normalt er jeg ikke tilhænger af sportslig boykot. Det er vigtigt, at idrætsudøvere på tværs af alle de skel, der findes i denne verden, kan mødes i sportsligt øjemed. Men vilkårene i Den sydafrikanske Republik er så